

BÀI TẬP CUỐI TUẦN TIẾNG VIỆT 4 TUẦN 7

I. ĐỌC

Đọc thầm văn bản sau:

CÔ BÉ ẤY ĐÃ LỚN

Bố của Phương mới trồng một cây sầu. Một lần, các bạn đến nhà Phương chơi. Trông thấy cây sầu nhỏ xinh trong vườn, cả bọn trầm trồ bàn tán. Ai cũng ao ước cây sầu lớn thật mau, cho thật nhiều quả.

Mai ước:

- Tớ sẽ làm sầu dầm...
- Thế ăn một mình à? Không cho bọn tớ ăn với à? – Hoa nói.
- Không cho — Mai nửa đùa nửa thật.
- Tớ sẽ làm ô mai sầu! – Hoa hăm dọa. – Tớ cũng không cho các cậu.
- Tớ sẽ hái hết trước các cậu. – Cường vừa nói vừa làm bộ ôm mặt khóc.

Phương bức bối:

- Tớ sẽ không cho ai vào nhà, thế là hết cả sầu dầm với ô mai sầu. Một mình tớ sẽ tha hồ hái.

Hai năm trôi qua, cây sầu đã cao lớn, tán xòe rộng che mát một góc vườn. Những con mắt lá biếc xanh trong nắng và những nụ hoa đầu tiên rụt rè xuất hiện.

Đang kì hoa sầu nở rộ thì gặp bão. Suốt đêm mưa gió gào thét. Sáng ra, đầy sân trắng hoa sầu. Nhưng giữa những vòm lá rậm rạp trên cao, sầu vẫn giữ lại được mấy chùm quả nhỏ xíu.

Một sớm, vừa bước ra vườn, Phương sửng sốt khi thấy mấy chùm sầu đã chín. Những chùm quả vàng tươi trong kẽ lá nhắc Phương nhớ đến câu chuyện hai năm trước. Hôm ấy, vừa tới lớp, Phương đã riu rít:

- Mai ơi! Hoa ơi! Cường ơi! Cuối tuần sang nhà tớ hái sầu nhé!

Sáng thứ Bảy, bố giúp Phương và các bạn hái sầu. Phương chọn những quả ngon nhất để dành cho mẹ và bé Lan. Vừa "ăn dè" từng miếng sầu chín, các bạn vừa vui vẻ ôn lại chuyện ngày trước. Tất cả đều tự cười mình thật là "trẻ con".

Theo Trần Hoài Dương

Dựa vào nội dung bài đọc, khoanh vào chữ đặt trước câu trả lời đúng nhất hoặc làm theo yêu cầu:

1. Các bạn cùng ao ước điều gì khi trông thấy cây sầu? Vì sao?

- A. Các bạn ao ước một mình mình sẽ tha hồ hái sầu vì các bạn sợ sầu nhanh hết.
- B. Các bạn cùng ao ước cây sầu lớn thật mau, cho thật nhiều quả. Bởi vì, các bạn đều muốn làm những món ăn ngon từ sầu, được hái sầu.
- C. Các bạn cùng ao ước cây sầu lớn thật mau, cho thật nhiều quả.

2. Tìm từ ngữ cho thấy sự thay đổi của cây sầu sau hai năm.

- A. hoa nở rộ, vòm lá rậm
- B. cao lớn, tán xòe rộng che mát một góc vườn
- C. cao lớn, tán xòe rộng che mát một góc vườn, những con mắt lá biếc xanh, những nụ hoa đầu tiên rụt rè xuất hiện

3. Phương làm gì khi thấy mấy chùm sấu đã chín?

A. Khi thấy mấy chùm sấu đã chín, Phương sùng sốt và nhớ đến câu chuyện hai năm trước.

B. Phương rủ các bạn cuối tuần sang nhà mình hái sấu.

C. Cả 2 đáp án trên

4. Theo em, vì sao bài đọc có tên là "Cô bé ấy đã lớn"?

A. Vì bài đọc cho biết Phương đã cao lớn hơn rất nhiều.

B. Vì bài đọc cho biết Phương và các bạn đã cao lớn hơn.

C. Vì bài đọc cho biết Phương đã thay đổi trong suy nghĩ.

II. LUYỆN TỪ VÀ CÂU

1. Gạch dưới những động từ có trong các khổ thơ dưới đây:

Tuổi con là tuổi ngựa	Đường xa em đi về
Nhưng mẹ ơi đừng buồn	Có chim reo trong lá
Dẫu cách núi cách rừng	Có nước chảy dưới khe
Dẫu cách sông cách bể	Thì thảo như tiếng mẹ.
Con tìm về với mẹ	Minh Chính
Ngựa con vẫn nhớ đường.	
Xuân Quỳnh	

2. Gạch dưới động từ trong ngoặc đơn được chọn:

Những ngày hai anh em Thành về quê nội, bố mẹ rất hà (*lo, nhớ, mong*). Mẹ còn (*sợ, lo, nghĩ*) ông bà vất vả hơn khi phải chăm sóc các cháu. Bố thì (*mong, nhớ, nghĩ*) đây là dịp hai đứa được gặp ông bà, họ hàng bên nội. Cả hai anh em đều cảm thấy (*vui, nhớ, tiếc*) khi những ngày hè trôi qua rất nhanh.

Minh Khuê

3. Tìm 2 – 3 động từ chỉ trạng thái (cảm xúc, tình cảm) của em:

- Khi nghe một bài hát hoặc xem một bộ phim hay:
- Khi bị cha mẹ phê bình:
- Khi đạt được điểm cao trong bài kiểm tra:

4. Đặt 2 – 3 câu với động từ tìm được ở bài tập 3:

.....

.....

.....

III. VIẾT

Viết số (1) trước ô trống của phần mở bài, số (2) trước ô trống của phần kết bài cho bài văn kể lại một câu chuyện. Sau đó, nối mỗi mở bài và kết bài với cách viết tương ứng.

	Từ ngày còn bé, qua giọng kể ảm áp của bà, em đã rất thích câu chuyện "Tích Chu".	Mở bài trực tiếp
	Câu chuyện bà kể đã lâu nhưng hình ảnh cậu bé Tích Chu băng rừng, lội suối tìm nước suối tiên đem về cho bà uống vẫn còn đọng lại trong tâm trí em như một lời nhắc nhở về lòng hiếu thảo.	Mở bài gián tiếp
	Được uống nước suối tiên, bà trở lại thành người. Tích Chu mừng rỡ ôm lấy bà. Từ đấy, Tích Chu luôn ở bên, hết lòng yêu thương, chăm sóc bà.	Kết bài mở rộng
	Ngày còn bé, tối nào bà cũng kể chuyện cho em nghe. Qua giọng kể ảm áp của bà, câu chuyện nào cũng thật hấp dẫn. Nhưng em vẫn thích câu chuyện "Tích Chu" hơn cả.	Kết bài không mở rộng

“Phải luôn luôn học tập chừng nào còn một điều chưa biết”
(Lxenneska)